

Concluziile

- Cu titlu principal, anularea Deciziei Comisiei din 20 aprilie 2011 privind măsurile puse în aplicare de Danemarca (C 2/2003) în favoarea TV2/Danmark, în măsura în care prin aceasta s-a constatat că măsurile investigate constituiau ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE [considerentele (101) și (153) și primul paragraf al concluziilor deciziei].
- Cu titlu subsidiar, anularea Deciziei Comisiei din 20 aprilie 2011 privind măsurile puse în aplicare de Danemarca (C 2/2003) în favoarea TV2/Danmark, în măsura în care prin aceasta s-a constatat că:
 - toate măsurile investigate constituiau un ajutor nou, care era, așadar, supus obligației de notificare [considerentul (154) și primul paragraf al concluziilor deciziei];
 - taxele de licență, care în anii 1997-2002 au fost transferate regiunilor prin intermediul TV2, constituiau ajutoare de stat în favoarea TV2 [considerentul (194) al deciziei] și
 - veniturile din publicitate, care în anii 1995 și 1996 și la momentul încetării funcționării Fondului TV2 în 1997, au fost transferate de la Fondul TV2 la TV2, constituiau ajutoare de stat în favoarea TV2 [considerentele (90), (92), (193) și (195) și tabelul I din decizie].

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta afirmă că decizia atacată contravine articolului 107 alineatul (1) TFUE, articolului 14 TFUE și Protocolului de la Amsterdam. Reclamanta arată că:

- aceasta nu a primit un ajutor de stat, întrucât măsurile investigate nu au favorizat TV2/Danmark în sensul articolului 107 TFUE, ci constituiau o simplă compensare pentru serviciile publice furnizate de TV2/Danmark. Reclamanta susține că Comisia nu a aplicat condițiile stabilite prin Hotărârea Altmark potrivit spiritului și scopului lor și a considerat în mod eronat că nu erau îndeplinite a doua și a patra condiție din Hotărârea Altmark.
- pretinsul ajutor în favoarea TV2/Danmark sub forma unor taxe de licență și a unor scutiri de impozit pe societăți nu era un ajutor nou în sensul Regulamentului nr. 659/1999 (¹), întrucât acele măsuri erau anterioare aderării Danemarcei la UE;
- taxele de licență care au fost transferate regiunilor prin intermediul TV2/Danmark din 1997 până în 2002 nu pot fi calificate drept ajutor de stat în favoarea TV2/Danmark, întrucât TV2/Danmark nu era beneficiarul efectiv al acelor fonduri și

- fondurile care au fost transferate de la TV2 Reklame A/S la TV2/Danmark prin Fondul TV2, provenite din vânzarea de mesaje publicitare, nu constituiau ajutoare de stat, întrucât acestea reprezentau plata către TV2/Danmark pentru transmiterea de mesaje publicitare prin rețeaua sa de televiziune.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a [articolului 108 TFUE] (JO 1999 L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 2 ianuarie 2012 — Franța/Comisia

(Cauza T-1/12)

(2012/C 80/35)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentanți: E. Belliard, G. de Bergues și J. Gstalter, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în totalitate a deciziei atacate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Deciziei C(2011) 7808 final din 24 octombrie 2011 prin care Comisia a declarat incompatibile cu piața internă ajutoarele pentru restructurare pe care autoritățile franceze intenționează să le acorde în favoarea SeaFrance SA sub forma unei majorări de capital și a unor împrumuturi acordate de SNCF către SeaFrance.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe o nerespectare a noțiunii de ajutor de stat în sensul articolului 107 TFUE întrucât Comisia a considerat că relevanța celor două împrumuturi pe care SNCF intenționează să le acorde trebuia să fie apreciată împreună cu ajutorul pentru salvare și pentru restructurare. Acest motiv se împarte în două aspecte întemeiate:

- pe de o parte, pe faptul că Comisia ar fi interpretat în mod eronat Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 1998, BP Chemicals/Comisia (T-11/95, Rec., p. II-3235), și

- pe de altă parte, cu titlu subsidiar, pe faptul că Comisia ar fi aplicat în mod eronat hotărârea Tribunalului menționată.
2. Al doilea motiv întemeiat pe o nerespectare a noțiunii de ajutor de stat în sensul articolului 107 TFUE întrucât Comisia a considerat, cu titlu suplimentar, că autoritățile franceze nu au demonstrat că, luate în considerare în mod separat, cele două împrumuturi pe care SNCF intenționează să le acorde ar fi fost acordate la o dobândă de piață. Acest motiv se împarte în două aspecte întemeiate:
- pe de o parte, pe faptul că Comisia ar fi exclus în mod eronat aplicarea Comunicării din 19 ianuarie 2008 a Comisiei privind revizuirea metodei de stabilire a ratelor de referință și de scont ⁽¹⁾ celor două împrumuturi în cauză și
 - pe de altă parte, pe faptul că Comisia ar fi considerat în mod eronat că, pentru a fi conformă pieței, rata împrumuturilor în cauză ar fi trebuit să se situeze în jurul a 14 %.
3. Al treilea motiv întemeiat pe erori de drept și de fapt întrucât Comisia a considerat că ajutorul pentru restructurare este incompatibil cu articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE interpretat în lumina Liniilor directoare privind ajutoarele pentru salvare și pentru restructurare.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe o încălcare a articolului 345 TFUE care prevede că tratatele nu aduc atingere regimului proprietății în statele membre.

⁽¹⁾ JO C 14, p. 6.

Acțiune introdusă la 9 ianuarie 2012 — Interbev/Comisia

(Cauza T-18/12)

(2012/C 80/36)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Association Nationale Interprofessionnelle du Bétail et des Viandes (Interbev) (Paris, Franța) (reprezentanți: P. Morrier și A. Bouviala, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei nr. C(2011) 4923 final a Comisiei Europene din 13 iulie 2011 privind ajutorul de stat SA. 14974 (C 46/2003) — Franța — referitoare la cotizațiile

în favoarea INTERBEV, nepublicată încă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în măsura în care califică, pe de o parte, acțiunile desfășurate de INTERBEV între 1996 și 2004 în materie de publicitate, promovare a asistenței tehnice și cercetare și dezvoltare drept ajutoare de stat, iar, pe de altă parte, cotizațiile voluntare extinse care servesc la finanțarea acestor acțiuni, drept resurse de stat care fac parte integrantă din măsurile de ajutor de stat citate anterior;

- cu titlu subsidiar, anularea Deciziei nr. C(2011) 4923 final a Comisiei Europene din 13 iulie 2011 privind ajutorul de stat SA. 14974 (C 46/2003) — Franța — referitoare la cotizațiile în favoarea INTERBEV, nepublicată încă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în măsura în care invită instanțele naționale să procedeze la rambursarea cotizațiilor voluntare extinse (decizia atacată, punctele 201 și 202);

- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe o motivare insuficientă a deciziei atacate în raport cu articolul 296 TFUE și în special în raport cu condițiile referitoare la i) un avantaj economic selectiv în favoarea producătorilor din filierele bovină și ovină, ii) originea statală a acțiunilor desfășurate de reclamantă, iii) atingerea concurenței și afectarea schimburilor comerciale dintre statele membre și iv) legătura constrângătoare dintre acțiunile desfășurate de reclamantă și cotizațiile voluntare extinse, denumite de asemenea cotizații voluntare obligatorii, încasate între anii 1996 și 2004.

2. Al doilea motiv întemeiat pe o încălcare a articolului 107 alineatul (1) TFUE, în măsura în care acțiunile desfășurate de reclamantă între anii 1996 și 2004:

- nu ar fi imputabile statului, iar cotizațiile voluntare extinse prin care au fost finanțate nu ar constitui resurse de stat și nu ar fi deloc imputabile statului francez;

- nu ar constitui un avantaj economic în favoarea unuia sau a mai multor beneficiari;

- nu ar afecta, chiar potențial, concurența și schimburile între state membre.